

РЕШЕНИЕ

№ 6281

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **470** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Д. С. М. от [населено място], чрез адв.Л. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) №21-0348-000154/31.10.2021г.по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), издадена от Р. С.-началник група към ОД на МВР К., РУ Д..С постановената заповед на основание чл.171,т.1,б.„б“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/- „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС,но за не повече от 18 месеца“.

Жалбоподателят твърди,че процесната заповед била незаконосъобразна, като издадена в нарушение на административно-процесуалните правила и в несъответствие с целта на закона.Моли оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна.В о.с.з. жалбоподателят редовно уведомен не се явява,представява се от Л. Б.,които поддържа жалбата на посочените в нея основания.Претендира разноски.

Ответникът по делото–началник група към ОД на МВР К.,РУ Д.,редовно уведомен,не се явява и не изпраща представител.

Административен съд – София-град,34 състав, като разгледа приложените по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 31.10.2021г. около 16.30 часа, в [населено място] баня на [улица], в посока центъра на града, Д. С. М. управлявал личния си лек автомобил марка „БМВ 520 И“ с рег. [рег.номер на МПС]. При извършена проверка от полицейски служители, Д.М. отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510“ с фабричен №0269 за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, чрез издишване на въздух в техническото средство. За отказа бил съставен АУАН серия ГА №532376/31.10.2021г., като установеното нарушение е квалифицирано, като такова по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Бил издаден талон за медицинско изследване №0059175. В него е посочено, че жалбоподателят не желае да бъде изследван за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта с док.анализатор, както и с медицинско и химическо изследване.

Издадена е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 21-0348-000154/31.10.2021г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) от началник група към ОД на МВР К., РУ Д., с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка-„временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

По делото са представени като доказателства: АУАН серия 532376/31.10.2021г./лист11/; талон за изследване №0059175; докладна записка от 31.10.2021г.; Заповед №277з-1046/30.06.2017 г. на директора на ОДМВР-К., с която са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП полицейски инспектори в сектори/групи „Охранителна полиция“ РУ при ОДМВР- К. .

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 14.12.2021г. Жалбата е депозирана чрез органа на 29.12.2021г., чрез пълномощник с приложен договор за правна защита и съдействие, поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в

движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи/чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/.По делото е приложена Заповед №277з-1046/30.06.2017г. на директора на ОДМВР-К. с която са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП полицейски инспектори в сектори/ групи „Охранителна полиция“ РУ при ОДМВР- К..

Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са преустановяващи ПАМ по смисъла на чл. 22, предложение второ от ЗАНН.Издадената заповед за прилагането на ПАМ по правното си действие има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, като при липса на предвидено друго в специалния закон - ЗДвП, на основание чл.2, ал. 1 от АПК и във вр. с чл. 23 от ЗАНН, се прилага редът на глава пета, раздел втори от АПК.Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл.171 от ЗДвП е извършено от водач на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на съответната норма, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН.Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените АУАН имат доказателствена сила до доказване на противното.Същите представляват официален документ по смисъла на чл.179 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и имат обвързваща доказателствена сила за извършеното пред длъжностното лице изявление, както и за извършените от него и пред него действия, поради което на основание чл. 193, ал. 1, изр. първо, във вр. с чл. 154, ал. 1 от ГПК,доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя.В хода на производството по обжалване не са събраха доказателства които да установяват различна фактическа обстановка отразена в АУНА-а и другите приложени документи по делото.

При издаване на процесната заповед съдът приема, че е спазена установената от закона форма. В този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС сочи, че е възможно мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед издаване на административен акт.Съдът приема,че в производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен акт за установяване на административно нарушение, а съгласно [чл.189, ал.2 от ЗДвП](#) АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Съгласно чл.171, т.1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с

тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Налагането на принудителна административна мярка с оглед установеното от фактическа страна, е било задължително. В процесната заповед е посочено, че жалбоподателят е отказал да бъде тестван с техническо средство за употреба на алкохол, което обстоятелство не е оспорено, не са ангажирани доказателства оборващи горните констатации. От приложените документи по адм. преписка е видно, че жалбоподателят е отказал да подпише талона за изследване и АУАН-а. В приложеният по делото талон № 0059175 е отразено че жалбоподателят отказва да изпълни и предписанието за медицинско изследване.

Настоящият състав приема, че при спазване на [чл. 170, ал. 1 от АПК](#) и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по [ЗДвП](#). Жалбоподателят не е ангажирал доказателства за направено медицинско изследване, макар да му е издаден талон за такова изследване.

Доколкото от фактическото описание на деянието е видно, че жалбоподателят е нарушил правилата за движение по пътищата, регулирани от ЗДвП, квалифицирано като виновно лично поведение по [ЗДвП](#), то приложената ПАМ не създава съмнение за приложимия закон, поради което не нарушава правото на защита на адресата на акта. Целта на ЗДвП е регламентирана в чл.1, ал.2, както и в чл.171 от Закона и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения, които от този вид са с висока степен на обществена опасност. С оглед гореизложеното, според настоящия съдебен състав, обжалваната заповед е законосъобразна, издадена от компетентен административен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно. Ответникът в настоящото производство не претендира разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 34 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. М. от [населено място], чрез адв. Л. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) №21-0348-000154/31.10.2021г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), издадена от Р. С. - началник група към ОД на МВР К., РУ Д. с която на жалбоподателя е наложена /ПАМ/ - „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: